

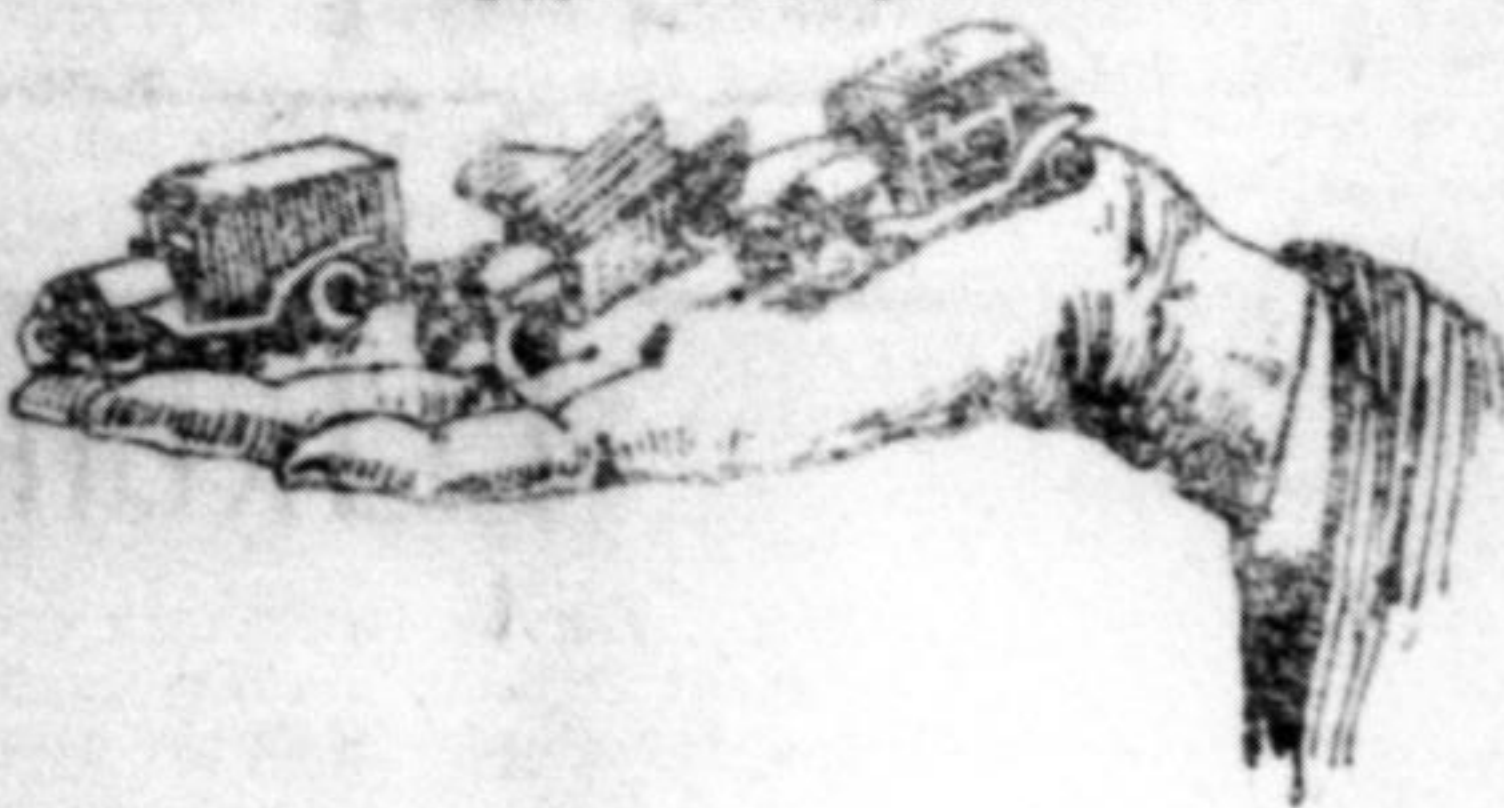
НОВИЙ ЧАС

ІЛЮСТРОВАННИЙ ПОЛІТИЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ЧАСОПИСЧ. 57. (74) || **Львів** || ВИХОДИТЬ ДВА РАЗИ В ТИЖДЕНЬ. || **Луцьк** || Рік II.**АДРЕСИ:** „НОВИЙ ЧАС“ Львів, Руська 18. „НОВИЙ ЧАС“ Луцьк, вул. Бол. Хороброго 18.

Страшна катастрофа в копальні. Стан облоги в Румунії.

З нинішнім числом розсилаємо всім передплатникам чеки. Хто не вирішив передплати хай сейчас посилає. Рівночасно просимо замовити собі наш Великий Хліборобський Календар „Село“. Ціна для передплатників в 2 зол. 50 с. Гроші можна посилати тимсамим чеком тільки треба на горі чеку або на середній частині по противній стороні зазначити „на календар „Село“ 2 зол. 50 с., а решту на передплату.

Чуда всебритийської вистави.

Всебритийська вистава зібрала дійсно річі, які варто бачити, річі, які певно ніколи в практичному житті до нічого не пригодились, але які є доказом високо розвинутої новочасної техніки та її зручності. От хочби таке диво. На виставі можна бачити такі малесенькі самоходи, що їх тримати в долоні зовсім свobodно. А виконані вони дуже докладно і пущені в

рух ідуть бездоганно зовсім не гірше як їх великі брати. Треба подивляти техніка, що міг такі манюсенькі чуда зробити.

Страшна катастрофа в копальні.

З Нью-Йорку доносять, що в копальні Gattes наступив вибух, в наслідок якого 200 робітників згинуло.

Стан облоги в Румунії.

Сьогодні потверджуються вістки про стан облоги в Румунії. Видано там заборону якихнебудь зборів, що малиби на дневнім порядку обговорюванне законів виданих урядом або якихнебудь розпорядків. На вулиці не можна зібратися більше як 5 особам.

Строгий засуд редакторів.

Варшавський суд засудив редактора „Робітничого Слова“ Найбавера на 2 роки тюрми і позбавлення прав, а редактора „Союзного перегляду“ Коруса на 1 рік.

В імени Річипосполитої Польської!

Суд окружний карний, яко Трибунал пресовий у Львові, рішив на внесок державної прокуратури, що зміст часописи „Новий Час“ число 51—52, з дня 13 липня 1924 в артикулах під заголовком: 1) З приводу „кресових устав“ а) вирази м. слов.: сойм а протягом, б) усі по слов. встоялись? до кінця арт. 2) По чотирнацяти роках, а) уст. перші до слів: на студентському б) уступи і картини м. слов.: у Львові а університетська справа ц) уст. по слов. Львова Поляками до кінця 3) а війська: реч. перше до слів: спимо 4) що ми робимо і що вони роблять або дурних і в церкві біють а) реч. м. слов.: Бив в масте три б) уст. м. слов.: таку штуку а це що ми, 5) огляд світових подій в рубриці Польща уст. м. слов.: Балаканія а Польща дуже, б) Політичні в'язні в Березанах реч. м. слов.: з посуджених а на основі, 7) З діяльності наших послів реч. м. слов.: кари а послів внесли, 8) Дописи між слов. до староства а інших новин 9) Веселий куток вираз м. слов.: неполь-

ських а Українців, 0) Новинки уст. між словами: в слідуячому числі а кінцевий іспит містить в собі ество ад 1) 3) 5) 8) 9) злочину з § 65 а) з. к. ад 2) а) провини з § 305 і 296 з. к. ад 4) а) злочину з § 67 з. к. ад 4) б) злочину з § 65 а) з. к. і провини з § 302 з. к. ад 6) злочину з § 58 е) к. ад 8) злочину з § 65 а) з. к. і провини з § 305 закона кар. ад 10) провини з § 298 і 302 закона кар. узнав доконану в дни 10. липня 1924 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. з. к. заборону дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторові тої часописи, щоби це рішення помістив безплатно в найближчому числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягас за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. XII. 1862. Д. л. д. Ч. б. ех 1863 а іменно засудження за переступство на гривню до 400 зл. Львів, 10 липня 1924.

(Гізіас м. ч. ст. 11)

Марево голоду на українських землях.

Голод, який навістив Велику Україну в 1922 році готов повторитися і в цьому році. Так приватні, як урядові вістки вказують на неможливу спричинений знов великою посухою. Ще не отрясла українська людність від страхів 1922 р., ще не загоєні рани того страшного року, ще не залюднилися села, а вже знов голод стоїть перед дверима українського селянина і робітника. Мається враження, що на українську націю спала якась люта кара за її діла минулі. Бо ось — не лише Велика Україна, але і ми, а передовсім Галичина стоїть перед голодовою катастрофою. Чого не знищила град то докінчують тепер безперервні дощі.

Що буде? З острахом дивиться український селянин в будуччину не знаходячи ні звідки помочі. Бо й хтож має йому в нещастю принести поміч?

Дійшло до того, що український селянин не є в силі купити собі ні одіжи ні обуви, не говорячи вже про господарські знаряди. І знов жид-лихвар ловить в свої сіті селян завдяки якомусь

там

чить організуватися. На перший план висувється кооперація. Її значіння і вартість пізнати і в ній об'єднатися — повинно бути стремлінням українського селянства і всіх тих, кому на серці лежить добробут українського народу. І тому радичним гомоном відбивається успішна діяльність наших центральних кооперативних інституцій, тому так радо витаємо пробудження зі сну „Сльського Господаря“, якого комунікат помістимо в слідуючому числі.

Боронитися — зна-

Чи не сором?

Вдови по укр. уніятських священниках одержували в часі австрійської займанщини в Галичині дуже малу державну допомогу, але здається мені все таки в висоті 25 кор., то є 5 доларів місячно.

Знаю з досвіду, що принайменше велике число оцих нещасних вдів тепер не дістає ніякої державної платні з огляду на „zmienione stosunki“ або „ze względu na wrogą działalność“ їх небіщиків. Це факт! Тимбільше значіння мають тому тепер для оцих вдів та сиріт допомогі датки, які складає на цю ціль саме уніятське духовенство через свої до цього призначені установи. Не знаю хто тут передусім відповідає за успіхи цих збі-

рок, але знаю, що оноді розділено в Стрийщині аж по 4 „золоті“ на кожду вдову. Це допомога на цілий рік вдовиній родині від усіх живих товаришів священників! Ясна річ, що таку „допомогу“ звичайно зараз передавали нещасні вдови на добродійні цілі, бо доцільним може бути дарунок у висоті хочби і двацяти „золотих“ на одну національну потребу, а ніяким чином 4 „золоті“ на рік для сиротини вдовиної родини.

Такі успіхи під найвищим епископським авторитетом зорганізованої акції серед нашого уніятського священства засвідчують яскраво, яким духом живе воно тепер і якою силою. Чи не сором? *І. Н.*

Шкільні віча.

(КНО). Товмач. Публичні збори в шкільних справах відбулися дня 6. липня. На збори прабули деле-

гати з двацять кількох громад, з деяких по 30. Не явилася зовсім інтелгенція з винятком трох священ-

МИХАЙЛО ВОЗНЯК.

Як пробудилося українське народне життя в Галичині за Австрії.

15. Під стягом народництва.

Недолюблювання української народньої мови збільшилося без сумніву під впливом його листування з московськими або такими вченими (Ганка), що бажали бачити московську мову мовою порозуміння Славян. І децю промовляє за тим, що товаришування Зубрицького з людьми відмінних поглядів могло мати вплив на нього. У згадках зо свого життя подав польський революціонер Михайло Будзинський ось які цікаві вістки з 1832 р. про Дениса Зубрицького, що в його камениці винайняв помешкання: „Пан Зубрицький належав до нечисленної в Галичині партії так званих малоруських патріотів і з якимсь адвокатом Нападівичем творив у мріях коли не окрему українську державу, то бодай

32)

злуку з Росією, навіть із прийняттям грецької (себто православної) релігії, бо унія як польська пам'ятка гнівала їх невимовно. Доказував я цьому завзятому українському патріоту, що ця народність не має життєвої сили, що населення дуже неосвічене, а мале число освічених не утворить окремої народности, що Богдан Хмельницький, не зважаючи на звиш стотисячне військо у ворохобні проти Польщі, не бачив способу перетворити цю народність в окремих нарід і, щоб тільки не бути під Польщею, піддався під опіку Росії, а його наслідники, син Юрій і потім Дорошенко, шукали турецької опіки. І спитав я тоді чи не краща опіка вільної Польщі від царського деспотизму, а тим більше мусульманського. І вияснив я йому нарешті останні подвиги тієї окремішної самостійности Українців під Мазепою, котра розбилася о брак елементів, щоб утворити незалежний нарід. Те все не переконало пана Зубрицького, але розярило його проти мене; й одного ранку він прийшов до мого помешкання та заявив мені, що не хоче посуватися до того, щоб денунціювати мене як

ників. Ані одного академіка, ані одного учителя, ані одного свіського інтелігента не було на зборах. Слушно могли селяни численно зібрані обурюватися, що інтелігенція не інтересується найважливішою нині справою Українського Народу, — шкільною.

Це лінійство і інерцію інтелігенції мусимо публично нап'ятувати. Учителі бодай з гори озвдали свою відступність страхом перед гоненнями, які тепер в Товмаччині шаліють; але священники не мають ніякого оправдання, бо для них віче скликано аж на 4. год. попол. щоби могли прибути.

Збори отворив Д-р Іван Макух і подав порядок нарад. Зборами проводив о. Григори й Зінько і Іван Стринаблюк, секретарював Іван Михалевич.

Загальний реферат про українське шкільництво, народне, середнє й високе під Польщею виголосив Петро Самоверський зі Станиславова.

Д-р Макух доповнив цей реферат новими законами „кресовими“ про шкільництво для національних меншостей.

Реферат про стан українського шкільництва в Товмаччині виголосив Д-р Іван Макух.

В дискусії промовляли: Тимофтей Ташук з Нижнева, котрий порівнював положення Українців в Канаді, що до українського шкільництва з положенням під Польщею.

Семань Солонина протестував проти наміреного звинення школи в Антонівці й поділення її до сусідньої школи в Братишеві.

Потім ухвалено одноголосно резолюції в яких протестують проти скасування назви „український“, про-

ти незаконного введення урядової польської мови в українських школах

Взивають до ведення пропаганди в користь „Рідної Школи“ й організації народнього шкільництва. Вислоблюють повне признание Проф. М. Галушинському. Взивають українську суспільність підперти Гол. Управу Укр. Педаг. Т-ва. — Домагаються легалізування існуючого Українського Університету у Львові.

Дотично Шкільництва в Товмаччині протестують проти польщення шкіл і проти звивання народ. шкіл в повіті а натомість домагаються заснування нових шкіл і введення в держ. гімназії в Товмаччині обовязкової науки української мови для учеників української народности та обладження всіх шкіл по українських громадах українськими учителями. Візвано Президію зборів предложити ті резолюції компетентним властям.

Віче вирішило ще й інші чисто льокальні справи.

У американського винахідника

Відомий американський винахідник Едізон має сьогодні майже 80 років життя. Помимо так поважного віку він зовсім здоровий та працює не менше як давніше. Стратив тільки слух і через те нерадю приймає чужих гостей, що хотіли побачити його та поговорити.

Останніми часами була у його одна молода Шведка, що відбувала подорож по Америці. Едізон прийняв її дуже чемно. Але вона не сказала до него ні одного слова, бо мусіла всі свої питання писати на карточці. Винахідник відповідав на де-що письменно, а на деякі питання устно.

Розмова велася між інчим про фільми та кіно. Едізон висказався, що научні фільми мають перед собою велику будуч-

чину, та що вони можуть віддати великі прислуги в популяризованню науки.

Шведка описує славного винахідника, що він високого росту, сильно збудований, з лицем вкритим морщинами, але очі його іскряться життєм. Він працює щоденно над новими винаходами. Спить дуже мало, яких 4 або 5 годин денно, а буває, що через кілька днів зовсім забуває покласти спати. Це звичайно тоді, коли дуже зайнятий якимсь новим помислом.

На питання Шведки, чи дуже докучає йому глухота, відповів: „Найменше. Моя глухота охороняє мене перед вислухуванням пустого балакання, наслідком чого мені легше зосереджувати мою думку при праці.“

Будьмо витревалі.

З посеред різних українських установ чи не найбільше завдання вложив загаль на „Рідну Школу“, Поручив її виконувати свої діти так як цього потреба українському народови як Нації. І „Рідна Школа“ це робить. Робить по силам і спро-

можности. Бачить сама багато браків, недомагань, особливо в самому типі теперішніх шкіл, думає над, на правою, над переорганізуванням цих шкіл та ба: руки звязані, заміри розбиваються о брак фондів. Лучається нераз ледащий батько

польського емігранта, але просить, щоб я змінив помешкання“. Як би не виглядала вдійсности розмова між Будзинським і Зубрицьким, вона дуже близько підходить до тодішніх настроїв Українців, котрі в силі були вдуматися в справу, як показують вище наведені слова листу Миколи Кмищкевича з того самого року.

І саме подібні настрої кращої частини українського освіченого громадянства в Галичині були тією іскрою, з котрої розгорівся вогонь національної свідомости та праці гуртка львівської молоді, головню богословів, що його найвизначнішим членом і духовим провідником був Маркіян Шашкевич. В 1832 р. в осени був Шашкевич на другім році філософії (це відповідало сьогоднішній восьмій гімназійній класі). Він живо займався українською мовою й історією України. Побачивши, що в подібнім напрямку працював і слухач першого року філософії Яків Головацький, Шашкевич заприятелював з ним, відкривши широко перед ним те, що лежало йому на серці, сказав, що він Українець (Русин), і заявив рішуче, що молоді Українці повинні зеднатися в гурток,

вправлятися в церковнославянській і українській мовах вводити в українських кругах розмовну українську мову, підняти народній дух, просвічувати народ і, борючися з польщиною, відродити українське письменство в Галичині.

Головацького, що захопився цими думками, познайомив Шашкевич із Іваном Вагилевичем, товаришем Головацького з першого року філософії. Відтоді стали всі, три найсердечнішими приятелями. Зустрічаючися постійно вдома, у викладових салях, на прогуляках, усюди вони в трійку говорили, вяснювали, спорили, читали, критикували, розправляли про літературу, народність, історію, політику й ин. А що вони завсіди говорили по українськи, насміхаючися з них, товариші називали їх „руською (українською) трійцею“.

(Далі буде.)

який візьме свою дитину за руку, заведе до школи через поріг та пхне її вчителю, не навідується про неї ніколи. Так робить частина нашого громадянства з „Рідною школою“. Маєш — каже — добре учить, маєш мудро виховувати, маєш приспособити дитину до життя, але не питає, чи маєш ти місце на науку, чи маєш шкільні середники, чи маєш чим оплатити вчителя. Но, даруйте, але так не можна робити. Коли даємо „Рідній школі“ в опіку те, що нам найдорожче, наші діти тоді мусимо й подбати за неї.

Зі самої свідомості справи мусимо наложити на себе добровільно обов'язок дати „Рідній Школі“ можливість не тільки існування, але й розвитку. Пригляньмося як українське громадянство розуміло свій обов'язок у червні ц. р.

Жертви на „Рідну Школу“ за місяць червень 1924 зложені безпосередно в Касі Головної Управи УПТ. по повітам Східної Галичини та Польщі зі зазначенням, скільки грошів припадає на одну особу в повіті.

Ч. п.	П О В І Т	Ч. громад в повіті	жертвувало громад	Ч. Укр. в данім пов.	зложена квота	на одну особу припадає грош.
1	Львів місто	1	1	50.000	1.848.12	3.69
2	Теребовля	43	6	40.279	340.19	0.84
3	Перемишль	123	1	73.917	598.00	0.80
4	Сokalь	101	7	66.587	287.96	0.43
5	Турка	74	7	63.489	239.83	0.37
6	Львів повіт	131	17	62.060	215.30	0.34
7	Рава руська	73	9	73.441	244.50	0.33
8	Калуш	69	8	70.862	218.82	0.30
9	Горлиці	65	11	30.958	62.54	0.29
10	Березів	56	5	12.150	34.80	0.28
11	Чесани	66	6	43.638	113.50	0.26
12	Бірка	91	9	55.209	147.96	0.26
13	Надвірна	33	8	60.374	161.83	0.26
14	Жовква	75	9	65.128	160.90	0.24
15	Тернопіль	82	2	72.829	174.00	0.24
16	Бучач	87	12	73.581	179.92	0.24
17	Радехів	56	5	43.853	96.39	0.22
18	Броди	79	5	65.885	151.15	0.21
19	Камінька струм.	60	9	40.359	87.41	0.21
20	Рудки	70	9	46.105	94.35	0.20
21	Саник	139	8	53.920	102.05	0.19
22	Замішки	57	5	57.214	105.20	0.18
23	Збараж	60	5	42.381	76.55	0.18
24	Дрогобич	79	15	91.902	155.76	0.17
25	Перемишляни	69	5	47.388	79.60	0.16
26	Печеніжин	22	6	31.885	52.41	0.16
27	Ліско	154	10	71.076	100.00	0.14
28	Ірдагали	64	8	55.592	81.39	0.14
29	Старий Самбір	56	5	44.427	66.20	0.14
30	Стрий	53	3	41.681	57.70	0.14
31	Богородчани	37	5	51.482	69.13	0.13
32	Бережани	74	7	58.211	67.73	0.11
33	Доброміль	96	5	49.277	58.00	0.11
34	Сколє	51	9	38.746	41.00	0.10
35	Самбір	87	5	61.469	59.51	0.09
36	Станіславів	75	3	79.103	56.17	0.07
37	Ярослав	109	7	56.073	43.11	0.07
38	Чортків	44	2	45.495	33.03	0.07
39	Кісів	42	5	70.502	43.55	0.06
40	Зборів	53	8	37.925	22.12	0.06
41	Товмач	64	7	80.018	42.80	0.05
42	Жидачів	74	5	56.668	28.56	0.05
43	Скалат	64	7	50.056	28.29	0.05
44	Борщів	75	9	73.443	34.00	0.04
45	Яворів	70	2	62.945	21.54	0.04
46	Мостиска	78	4	48.275	22.88	0.04
47	Городенка	50	4	70.304	26.00	0.03
48	Рогатин	100	5	79.771	26.00	0.03
49	Долина	87	6	77.679	23.93	0.03
50	Сягич	41	6	68.271	19.76	0.03
51	Гусятин	53	4	56.896	11.83	0.02
52	Коломия	88	4	75.468	13.20	0.01
53	Золочів	89	2	67.358	7.00	0.01
54	Городок	70	1	47.175	2.00	0.01
	3 Польщі Зіточини	—	—	—	514.78	—
	Разом	3.820	338	—	7.653.81	—

Крім того вплинуло просто до Каси Кружків У. П. Т.:

В	Стрию	594.71	1.42	гроша на особу
•	Золочів	873.72	1.29	•
•	Самборі від 1. I.—31. VI. 1924	3,764.99	1.02	•
•	Коломиї	520.20	0.68	•
•	Городку	3.208	0.64	•
•	Бережанах	298.7	0.51	•
•	Комарні від 1. VII. 1923—20. VII. 1924	1,950.68	0.35	•
•	Долині	253.30	0.32	•

Так даліше не може йти, як не хочемо занепасти того великого діла, яке ми так тяжко творили через десятки літ. Коли в травні ц. р. загальна жертвова квота виносила 9.584 зл. 60 сот., то у червні ц. р. зійшло на 7.653 зл. 81 сот. Пояснюємо собі це тяжким переднювом. За те тепер, де вже селянство бачить свій прибуток, де жителі міст повертають „з літа“ домів і бюджет рівноважиться треба недомаганні попереднього місяця вирівнати.

Наша нестійність, хиткість у тім згляді не свідчила би про те, що ми зрілі. А особливо тепер треба матися на увазі, де нашому вихованню в державних школах грозить цілковита загибля. Маючи це на увазі, думаємо, що наш загальний сповнить цим разом свій обов'язок краще, без окремого зазиву.

Секція „Рідна Школа“ УПТ.

Дещо про суспільне забезпечення.

З національного господарського становища суспільні забезпечення являються зараз найважливішою установою теперішнього моменту. Основою їх — це асоціація, і то добровільна або примусова, асоціація людей, які єднаються або радше „казата“, яких єднають до спільної оборони перед економічними, для них прикрими і некорисними наслідками певних подій. Такими подіями є: частинна або цілковита утрата спосібності до праці, старість, нещасливий випадок, хвороба, порід, безробіття, смерть та інші того рода події, що мають своє відношення і трапляються в першій мірі людину. Трапляються вони на рівні робітника і службовика, малого підприємця або служашого, фізичного чи духового робітника, словом кожного, який живе з праці і якому не можливо з доходів цієї праці прибирати такі матеріальні засоби, що улекшили б йому перенести, усунути або злагодити ті наслідки, що їх викликає одна з наведених вище подій, а наслідки якої трапляються чито його самого чи то його рідню і дітні.

Усунути це можливо тільки через установу, в якій гуртується більша кількість осіб а всі вони для забезпечення собі страт спричинених не бажаними подіями складають свої ощадности себто премії а тим самим забезпечують собі та для своєї рідні ренту чи там пенсію.

В узнанню великого значіння такого рода суспільних забезпечень всі законодавства, а в тому числі і польське завело межі іншими своїм законом з дня 10. червня 1921 року Д. зк. Р. П. ч. 59 примус забезпечення всіх приватних службовиків обох полів, що скінчили 18 а не переступили 55 року життя. Без огляду на це, чи побирають вони за свої чинности винагороду чи ні але коли їх заняття має характер урядовання підлягають забезпеченню (управителі, директори), службовики, урядники, касієри, начальники складів, практиканти, діетарі, машиністки, магазинери, склепарі, торговельні помічники, учителі приватних шкіл, громадські писарі, урядники кооператив і т. п. в Пенсійнім Закладі для функціонерів або в одному зі заступничих заведений.

Оснований з великим трудом і наклад-

Вже вийшов з друку ВЕЛИКИЙ Календар „СЕЛО“

на 1925 р. Накладом „Нового Часу“. — Ціна 3 зол. — Для передплатників „Нового Часу“ 2 зол. 50 сот. — Замовляйте сейчас, бо наклад невеликий.

дом гроша Пенсійний Інститут українських приватних службовиків Львів, вул. Домініканська ч. 11/11. пов. переводить з уповання Державної влади забезпечення всіх Українців, підлягаючих обов'язковому пенсійного забезпечення а тому звертається з запитом до всіх українських інституцій, кооператив, підприємств, адвокатів, нотарів, Кружків У. П. Т. і т.п. котрі ще не забезпечили своїх службовиків (з осіб членів Управи) шоби негайно зголосили їх до українського Пенсійного Інституту а то інакше будуть вони забезпечені примусово в польськїм пенсійнім заведенню.

Управа Пенсійного Інституту робить всі можливі заходи, шоби цю многоважну інституцію задержати в наших руках та на жаль українське громадянство за мало ці заходи піднирає. Доказом цього це, що багато наших торговельних спілок і кооператив, багато наших адвокатів, нотарів і підприємців поминули зовсім наш

Пенсійний Інститут та на їх сором забезпечили свій персонал в польськїм пенсійнім заведенню.

За мало слів, шоби як слід нап'ятувати таку байдужність наших деяких торговельних спілок, кооператив та приватних людей супроти Пенсійного Інституту українських приватних службовиків, управа якого вислала та оголошувала в часописах ряд ріжних закликів та обіжників. В самому найблищому часі прийдеється хіба публично опублікувати назвиська тих наших приватних торговельних спілок, та службодавців, що досі зовсім не забезпечили в нашім українськїм Пенсійнім Інституті занятих у себе службовиків як рівнож і тих, що уважали в теперішньому часі за свій національний обов'язок допустити до примусового забезпечення своєїго персоналу в Польськїм Пенсійнім Заведенню.

з тим, що вони мають увійти в життє з 1 шим квітня 1925. Українці, Білорусини і другі нац. меншости вийшли — розуміється — зі салі.

Таким самим соломонівим вирішенням стараються Поляки поладнати справу економічної кризи на Горішнім Шлеську. Річ в тому, що шлеські промисловці довели до того, що шлеський вуголь був дорожчий як спроваджений з заграниці. Він, розуміється, не міг розходитися, а промисловці стали замикаати підприємства. Наслідком того настало безробіттє, маси робітників опинились без средств до життє. І ось польськїй уряд заряджує лихови: збільшає робочий день до 10 ти годин, а заробітню платню зменчує. Такі засоби обурили робітників і вони в багатьох місцях заштрайкували. Уряд старається при помочі всяких поліційних заряджень та арештів „niebezpiecznych agitatorów komunistycznych“ не допустити до ніяких розрухів.

Але навіть колиб шлеське робітництво прийало спокійно ту напору відносин, то ніщо не дає за поруки, що це справу дійсно по править. Треба сумніатися, чи Польща взагалі дійде коли небудь до ладу на Горішнім Шлеську, де вона своєю госпзаркою ніколи не зможе удержати допальняного промислу на належній висоті, та удержати конкуренцію з сусіднім німецькїм Шлеськом.

Третий клопіт, що спав в останніх часах на голову „гвєчипосполітої“ то кабинетна криза. І в який час. Тоді коли відбувається важна льондонська конференція, польське міністерство закордонних справ лишилося без проводу. І ніхто не хотів йти на то становище, ніхто не хотів брати на себе відвічальности за судьбу польського державного корабля. То, очевидна річ, мусіло зробити „дуже добре“ вражінне за границею. Остаточно, по довгих короводах, протестах, а навіть погрозгах правиці в сторону прем'єра Грабського і Грабського в сторону правиці, — президент держави іменував міністром заграничних справ Александра Скинського, стало делегата Польщі до Союзу Народів. Яке буде „rapowanie“ Скинського, важко сказати, але та довга зтяжна криза перед ним не ворожить нічого доброго так як та перед іменованнем зглядно приїздом Замойського.

ОГЛЯД СВІТОВИХ ПОДІЙ

Майже по тижневи безнастанних нарад та переговорів, що — здавалося — доводять до цілковитого порозуміння між союзниками, дістала

Льондонська конференція

твердий горіх до зрїзнення. Це справа позички для Німеччини. Банкіри, що малиб ту позичку дати, зажадали відповідних тваранцій, що забезпечилиб їм вложений ними капітал. Фінансісти годяться іменно дати Німеччині 800 мільонів марок в золоті, але вони хочуть мати певність, що Німці матимуть змогу ту позичку сплатити, що їм тої змоги ніхто не відбере. Вони хочуть забезпечитися, що вразі, колиб Німці і не виповнили прийнятих зобов'язань супроти союзників, Франція не буде мати права заняти знова рурську область, бо це відібралоби Німцям змогу сплати довгу, а на цьому потерпіли би — ніхто інчий — тільки фінансісти. А так ризикувати вони не хочуть. Хоч це викликало деякі непорозуміння, то однакож загальна думка каже, що всі труднощі в справі позички дадуться усунути. Комісія, яка займалася справою тваранцій для майбутніх німецьких вірителів, запевняє, що та позичка малаб першенство перед усіми інчими зобов'язаннями Німеччини і

булаб забезпечена на загальних джерелах доходів німецької держави.

В понеділок, дня 28. липня має відбутися пленарне засідання конференції. Має бути обговор на справа опорожнення Рури — кажуть, що Мекдоналд виступить з офіційним проєктом військової евакуації рурського округу — і справа допущення Німців на конференцію. Як доносять з Льондону, Німці візьмуть, згідно з постановою союзників, участь в конференції від четверга, 31. липня. В разі запрошення до Льондону виїде німецька делегація під проводом канцлера Маркса та міністра закордонних справ Штрєземана.

Коли союзники на льондонській конференції прийшли до переконання, що не можуть вони рішати справи заплати німецьких відшкодовань без вислухання самих Німців і тому рішаються запросити їх, то

Польща

зовсім спокійно ухвалює собі „устави кресове“, не звертаючи зовсім уваги на те, що найбільш заінтересовані в тих уставах „мнєйшосьці“ заявляються проти „устав“ та виходять на знак протесту зі салі наради. Помимо внесків сенаторів Черкавського та Кернера (жид. кол.), шоби перейти над уставами до дньовного порядку, сенат прийняв їх в цілости

Бідна „ржечпосполіта“. Якось так все у ній іде як з каміня. А воєни зовсім з тим не рахуються і як не можуть зробити щось великого, то бодай якийсь „бандитський“ напад або саботаж. Владзе „bezpieczeństwa“ то вже такі стрівожені, що у кождім прохожім коло складів амуніції бачуть саботажиста та замаховця. Неспокій тай годі. Кажуть, що вже по розстрілі Дітріха та Солоненка якихось трьох людей хотіло зробити замах на львівську штабелю, бо стріляли до стійкового. „Терористи“ (так тепер вже їх називають) розуміється втікли і слід за ними пропав як за Геровским.

Одно хіба може бути потіхою для Польщі, а іменно, що не на ню одинокую насадають банди. Бо от недавно якась

югословянська банда

напала на італійську цлову сторожу і убила двох Італійців.

За те в самій

Югославії

викрито великий заговор на короля Александра та на Пасіча. На чолі заговору стояв шеф російської секції міністерства закордонних справ Тарасевич. У Тарасевича зроблено ревізію та знайдено обтяжуючий матеріал.

Всюди погано, всюди клопоти, нещастя. Вже і в Болгарії кажуть, грозить революція, і в Румунії проголошено виїмковий стан у цілій державі. Революція

в Бразилії

також не покінчена. Число військ повстанців доходить до 20 тисячів і займають вони найважливіші стратегічні пункти. Їхня артилерія опанувала залізничні лінії і доступ до Сао Паулю. У своєму маніфесті заявляють повстанці, що революція була вже давно приготована. Наслідком протесту заграничних консулів проти бомбардування міста, правительственні війська запертали на разі наступу. В часі боїв згнуло яких 3.000 цивільних осіб.

А на тлі всеї тої наїженої багнетами ситуації, зявляється як якась неімовірна вістка, що

Данія

повідомила Союз Народів про проєкт занесення у себе війська. Данія не потребує ані війська ані воєнної маринарки. Лишиться тільки сім тисячів людей в поліційному корпусі, які повнитимуть частинно чинну службу. Грішми, одержаними з продажі військових домів та теренів, що належали до війська, думає Данія заплатити цілий заграничний

довг. Бюджет у державних видатках зменчиться тоді о 50 мільонів корон.

Справою, яка не мало інтересу увесь світ є

американські вибори

президента держави. Очевидна річ, в державі, де президент має таку велику владу, може більшу як не один конституційний монарх, вибори президента — то дуже важна справа. Важна вона і для заграниці, бо від того, хто засяде у Білому Домі, залежить її ціла політика Америки, що в свою чергу може впли-

нути на політичні відносини в Європі. Не дивнож, що всі цікавляться сьогодні кандидатами на президента та їхніми шансами на побіду. Є трьох кандидатів: з рамени республіканської партії виступає теперішній президент Кулідж, а його заступником мавби бути Доз (Daves) той, що дав плян порозуміння з Німцями. Демократи по дуже довгих торгах та по сотні голосовань погодилися на кандидатуру Джона Дейвіса, адвоката, що був амбасадором в Лондоні. Третім є незалежний кандидат, сенатор Ле-Фоллст.

Для науки.

Заведення для виховування малп.

Хоч як дивно воно звучить, то однак є зовсім згідне з правдою, що має повстати заведення, в яким будуть виховувати молоді малпи. Такий проєкт внішов від звісного інституту Пастера, про який ми вже згадували, а який займається досліджуванням недуг та вишукуванням лічних средств проти них.

Інститут потребує звірят, яким мігби захищувати всякого рода недуги та робити після того досліди. А таких звірят мало. Найкраще надаються до того малпи-шимпанси. Тому то й інститут виробив проєкт, щоби утворити спеціальне заведення для виховування молодих шимпансів, що служили би потім до наукових цілей.

Заведення таке має бути зложено у французській провінції в Африці, Гвінеї а не в Європі тому, що для шимпансів європейський клімат непригожий.

Колиб так згадані малпи були обдарені що найменше таким розумом як людський то вони певно дуже енергійно за-протестувалиби проти такого жорстокого поведіння з ними. Бож всі вихованки того заведення в Гвінеї задалегідь засуджені на страшний терпіння від вицплених недуг. Але щож? Вони тільки малпи і мусять служити своїм здоров'ям і життєм панови природи: чоловікові.

Кам'яна епоха в Росії.

Не ходить тут о ту давню кам'яну епоху, що була скрізь на землі, коли то чоловік виробляв всі свої прилади з каміння. Тут мова про теперішні часи, часи совітської влади, за якої Росія вертає до кам'яної епохи.

Славний московський етнограф (народознавець) Тан подає свої спостереження що до того повороту. В орловській губер-

нії надібав Тан дуже багато зовсім нагих людей. А в ярославській губернії надібав цілу фабрику кам'яних сокир. Сталевих сокир там зовсім не видно. Вчений виміняв одну таку кам'яну сокиру за сталеву і передав її до етнографічного музею (давнишній музей Александра II), де її уміщено під карточкою з написом: „Зроблено 1923“.

Календар — Серпень.

1. Пятниця (19) Мокрини. Правосл. Мокрини. — Схід 3:56. Захід 7:06.
2. Субота (20) † Іллі прор. Правосл. Іллі прор. — Схід 3:57. Захід 7:04.
3. Неділя (21) 7. Неділя по Зел. Св. — Схід 3:58. Захід 7:02.

Народні приповідки.

Як на Макрини буде дощ, то осінь буде мокра.

До Іллі хмари ходять за вітром, а по Іллі проти вітру.

Як прийде Іля, так паробить у полі гниддя.

Після Іллі нехай рій сидить на гіллі.

Що сталося в серпні.

1. 1913. умерла поетка Ларісса Косач-Квітка (Леся Українка).

Зі світа.

Сам винахідник першою жертвою лучів смерти. Рославлений винахідник лучів смерти, Гріндель Матю, став сам першою жертвою свого винаходу. Він терпить іменно на біль очей. Його діве око майже зовсім с'іпе, праве з кождим днем щораз менше бачить. Матю удався до найкращих лікарів по пораду. Асистенти винахідника, що працювали разом з ним в лябораторії, також захорували на очі.

Наочний свідок драми в Массерлінгу. В Зальцбургу обходив цими днями 90-літню річницю своїх уродин Людвик Горнштайнер. Він товаришив свого часу архієпископу Рудольфови на ложах і був — як кажуть — наочним свідком драми в Массерлінгу, себто смерті архієпископа і його любки Вечера.

Відбудова Петрограду. Світський уряд прийняв пропозицію йому план відбудови Петрограду. На ту ціль призначено 26 мільйонів рублів в золоті. Само відреставрування найбільш знищених домів коштуватиме 4,250.000 рублів. На протяжні найближчих двох років мають перевести нову каналізацію, величезну бібліотеку Академії Наук, що числить 4 мільйони томів, мають перевести до величезної палати, призначеної виключно для бібліотеки.

Побожний д'Ануційо. Славнозвісний італійський письменник і поет, Габріеле д'Ануційо, що утворив був фіюмську республіку, і про якого писали потім, що вступає до монастиря а навіть, що жениться на старість, належить від трьох років до закону францішканів. Тепер з нагоди ювілею св. Францішка з Асизу д'Ануційо задумує побудувати в честь того святого дві каплиці, одну на побережі Адриатичного моря, другу на побережі Тиренського моря.

Конгрес есперантистів. Рік-річно відбувається в одному з більших міст Європи конгрес есперантистів, себто людей що уживають всесвітньої міжнародної мови „Есперанто” до взаємного розуміння. Цього року відбудеться такий, 16-тий з ряду конгрес у Відні. Сорок два краї висилають на його своїх більше як 3000 делегатів. Будуть там делегати не лише з Європи, але також з усіх республік Америки з Азії, Африки та Австралії. І всі ті делегати різних рас і націй, які не знають мов одні других, будуть вільно порозуміватися при допомозі Есперанта.

Ще один винахід для зроблення війни страшною. В Лондоні випробувано новий винахід, що має зробити війну відстрашаючою. Винахідник Ернест Велш придумав машину, яка випускає у воздух крилату ракету, що в горі розтріскується і сіпле докола розтопленій металі. Одною ракетою можна покрити п'ять до вісім миль простору і вона нищила б літаки та все, чого тільки досягнула б.

Одеса валиться. В Одесі невідомо з якої причини почали валитися поодинокі доми. Дотепер нараховано цієї весни 55 таких домів. Окрема комісія виселила всіх мешканців уже з 34 кам'яниць. Запобігти цьому катастрофальному явищу само місто не може і тому комісія звернулася до українського уряду з проханням про негайну висилку 500.000 золотих рублів на кошти боротьби з тим явищем. Уряд вислав до Одеси окрему геологічну комісію для докладного дослідження причин тих явищ. Однак не зважаючи на всі заходи доми далі зарисовуються.

Порадник для молодих подруж. Одно велике лондонське видавництво видало книжку: Порадник для молодих подруж. Автором тої книжки є чоловік, що в своїм життю брав чинну участь у 12 тисячах весіль. Такий хіба може дати вже добрі ради молодим подружкам, бо має велику практику.

Цікаве.

Мільран або теля. У французьких часописах появилася анекдотка, що відноситься до останніх днів президентури Мільрана. Героєм її є посол до французького парламенту, селянин з Бретанії, що на засіданнях парламенту виступав все в національній стрічці. В хвили коли мала рішатися судба Мільрана, він дістав з дому телеграму, що його телятко небезпечно захорувало. Заявив отже, що мусять їхати до дому, а коли йому товариші пояснили, що він з огляду на важну політичну ситуацію повинен лишитися, сказав: „Нині телята дорогі, а Мільран і без мене піде в дубину”. І поїхав.

Пашпорт до неба. В Британському Музею є цікавий пашпорт, яким запаса

один з українських князів, вибираючись в далеку посмертну мандрівку. Пашпорт той звучить дослівно так: Ми, Макарій, з ласки Божої Митрополит київський, Волинський і всієї Русі, до нашого пана і друга, святого Петра, воротаря Бога Всемогучого. Посвідчаємо отцим, що сьогодні упокоївся один раб Божий, іменем князь Теодор Владимірський. Поручаємо тобі негайно без задержки увести його в царство Боже. Ми уділили йому розгрішення за всі його гріхи і нашого благословенства. Тому ніщо не стоїть на дорозі, щоб ти його пропустив. Щоб це сталося, заосмотрили ми його в отцю посвідку розгрішення. Дано в нашому монастирі в Києві 30 дня, місяця липня, в літо 1541. Макарій, митрополит київський, волинський і всієї Русі.

Джурків, п. Городенка. Є в нас 2 школи 2-класові: польська і „руська”. Лише пану інспекторові українська чи то пак „руська” сіллю в очі і ось він написав до уряду громадського, що має бути в громаді jedn lita 4-klasowa szkola (певно, що не українська). Комісар і писар ще в лютому написали до інспекторату, що gmina zgodza się na utworzenie 4-klasowej szkoły polskiej, (чи громада годиться про це її ніхто не питав, але в розумінню тих двох панів то громада є їх два). Приблизно раду комісаря, що складається з 2 Українців і 2 поляків, обманюють в той спосіб, що пояснюють їм, що можна буде вибудувати під одним дахом школу для Поляків і Українців. На це підписались і тих 2 Українців. Щасте хотіло, що писар написав не по формі. Інспекторат писмо звернув, зажадавши його як слід написаним. Громадяни в межичасі довідались, що комісар продає їх, довідались і 2 з прибічної ради і заклали протест проти самовільного поступовання комісаря. Та як далі буде — не знати. Комісар сказав, що цими днями приїде на місце сам інспектор розслідувати цю справу. Громадяни Джуркова! Невжеж Ви гідно не упізнетеся про свою школу; нежеж Ви позволите на те і згодитесь, щоб Ваші маленькі діти через 2 роки початків науки не чули рідного слова, але чули мову, котрої не розуміють. Батьки, нежеж Ви хочете заслужити собі на прокляті майбутнього покоління, що вони через Вашу байдужність стратили школу. Колиж ви цього не хочете, то станьте гідно і як один в обороні своєї школи.

Читальня існує від 1903 року, однак чинною хто зна, чи була за 20 літ 2 роки. Все був брак проводу. Відновлено її минулого року. З виділених, з виїмком Палагнюка Михайла, секретаря товариства, ніхто ніколи не являється в читальні, (мабуть зі страху, чи лінєвства, а може думають, що вони вибрані лише для чести). Панове! Займіться тим Товариством, на чолі якого маєте честь стояти, посвятіть ему хоть одну годину на тиждень, щоб не потрібно було висилати по Вас посланців, коли треба що небудь ухвалити або підписати. Не можна однак сказати, щоб все спало разом з виділом. Є тут молодіж, що горнеться до читальні і хотів без

проводу йде сміло вперед. І оце старанням Палагнюка Михайла, Маринюка Дмитра, Германів Петра і Федька, Сенькових Михайла і Дмитра та Матвищука Николи відбула ся дня 15. червня аматорська вистава двох комедійок, які селянам дуже подобались. Щастя їм Боже в їхній праці, а Ви старші рухніться з Вашої оспалости та станьте дійсними провідниками.

Терпкий.

С. Доросин, пов. Луцьк на Волині, належить до тих сіл, що то з них і на світ Божий не видко. До Луцька верст 3, та й до залізничі верст з 15, і то як нею їхати то вже краще йти пішки до Луцька; скоріше зайдеш. Але проте село не спить а що далі зростає в нім свідомість селян і село від других не відстане. В селі існує філія Т-ва „Просвіти” і кооператива. Завдяки енергійній молоді філія розвивається і задумує в першу чергу збогатити свою бібліотеку. Дня 22. червня ц. р. філія влаштувала виставу „Мати наймичка”. Хоч тут немає ні засобів ні достаточного числа сил, (особливо жівожих) але проте вистава випала куди краще, як вистави „Кола млодзєжи” в Опсарах, хоч його становище без порівняння краще. Після останньої вистави надіються, що молодь візьметься до праці ще з більшим запалом. Гірше стоїть справа з кооперативом. З браку засобів вона ледви дихає, а тут ще довжники кажуть чекати аж до осени, та й з жидівські крамнички туманять людей. Не можна сказати спасибі і місцевому дякови, що хоч і є членом кооперативу та навіть вибраний до ревізійної комісії, але був би радий, якби кооператива завмерла. І цікава це людина. Сам Українець, а й виріс під селянською стріхою, а дужо вже панськими манерами заразився. Як що — то любить щоб його про илц, всякі почести давали, мало щоб в руки його не цілували. Краще би закинути цей непотрібний нанос в наше село, та спійно, широ разом з народом працювати для спільного добра. Більше користі з цього було б.

Крилос повіт Станіславів. За останні 3 роки діяльність і життя читлень „Просвіти” пішли головню в напрямі організування аматорських театральних кружків. І якби не перепони, ставлені адміністративними властями та переважно недостача технічного і артистичного проводу, можна би повести розвій згаданих кружків додільно під оглядом артистичним і ідейним. Їх значіння під теперішню хвилю першорядне.

Зразок, як гарно можна виставити песу, під умілим арт. проводом, дало нам цього разу знане з укр. історії село Крилоєс (округу галицького) своєю виставою *Сватання на Гончарівці* Квітки-Основ'яненки, 22. червня ц. р. Вистава пройшла надзвичайно гарно, а дехто з аматорів виявив справжній хист. Виставу приготувала місц. упр. школи п. А. Білинська, людина з дійсно артистичним хистом та знанням театр. мистецтва, яка нічого не жаліючи посвятила весь час і всі свої сили, щоби вистава випала як слід. Всі співі вийшли гарно і зразу видно, що місц. амат. гурток має гарні голоси та не менш доброго учителя-дирігента в особі п. Білинської. Кому доводилось мати до діла з сільським амат. театром, той зуміє як слід оцінити, скільки труду, самопосвяти і енергії треба зужити, щоби дану песу виставити у всій її красі. Пожзданим тільки було би, щоби наше селянство більше горнулося до культурної праці і численно на тих виставах являлося.

Аматорському кружкови в Крилоєсі та їхньому арт. провідникови п. Білинській широ сердечне „Щастя Боже”. Любов до нашого рідного театр. мистецтва нехай додадуть їм сил до дальшої праці боротьби за ясне, світле, майбутнє.

Обсерватор.

Найліпше мило „МУТА“ з першої української фабрики у Львові,
вул. Потоцького 58.

7-10

Біржевий перегляд.

Грошева біржа.

Львів, 29. VII. 1924.

Амер. дол. 52 1/2—52 22, одинки і двійки на рівні з іншими ам. дол., канад. дол. 494—495, Кч 0 15 1/2—0 15 1/4, фран. фр. 0 29 1/2—0 30, франки швайц. 0 91—0 91 1/2, фунти штерлінгів 22 10—25 40, Франк бельг. 0 00—0 00, Ліри 0 00—0 00, Лей 0 02 1/2—0 02 1/4, гроша Австр. кор. 0 00.
Золото: 20 кор. 21 70—21 90, 20 фр. 20 70—20 80 10 рублів 26 00—26 10.
Срібло: кор. 0 41 0 41 1/2, 5 кор. 2 05—2 08, фльор. 1 04—1 05, рублі 1 70—1 72, копійки за рубель 0 67—0 68.

Збіжова біржа.

Львів, 29. VII. 1924.

Кр. пшен. з 1923, 20—21, Жито з 1923, р. 11—11 1/2, Броварняний ячмінь з 1923 р. 10 25—11 00, Овес з 1923 р. 11 50—12 50 Ціни розуміються за 100 kg. без споживного податку. Місце, стація закладання.

Ринок.

Хліб 1 кг. 0.30, м'ясо волове 1.56 свиниче 1.23, теляче 0.78, солонина 1.34 сало 1.67, смалець 1.78, масло десерове 4.44, масло кухонне 3.89, сир 0.83, яйця 1 шт. 0.08, сметана 1 літра 1.39, молоко 0.34, 1 кг. меду 1.95, бураки 1 гк. 0.00, цибуля 0.39, чісник 1 головка 0.09, курка 2.22—5—качка 4—7—

ОПОВІСТКИ.

Родина бл. п. замордованого Тадея Менця в Медині (пов. Калуш) визначає нагороду 10.000 зол. (десять тисяч зол.) тій особі, котра причиниться до зловлення убійників.

З огляду на десятилітню річницю розходу в світ, підписані Товариші обох найвищих клас укр. прив. гімн. в Рогатині з 1914 року задумують устроїти товариський зїзд в дні 28. серпня 1924 р. Всіх інтересованих Товаришів просимо негайно заявитись, чи такий зїзд може відбутись цього року в згаданім реченні. Просимо подавати свої помічення, бо лиш від згоди всіх Товаришів можемо рішати! Всі бажання відносно зїзду про-

симо слати на адресу: Василь Воробень, студ. мед., Рогатин.

За ініціативний Комітет:

Воробець Василь, студ. мед. Кривий Федь, студ. вет. мед.
Кудриківна Віра, студ. фільоз. 2—2

Забавовий Гурток Укр. Студентства в **Судовій Вишні** уладжує дня 5. серпня с. р в салі Народного Дому „**Вечерниці в Котлионі**“. Початок о 8.30 вечером. Добірний і дешевий буфет у власному заряді, spacerовий стрій. Вступ на салю за запрошеннями (для студентів за виказанням легітимації). І ровід танців обійме Вп. проф. Зимак.

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СОЮЗА

УЧИТЕЛЬСЬКИХ СПІЛОК у Львові, з причини від Управи Союзу незалежної, не можуть відбутись в салі Т-ва „Волі“ а відбудуться в комнаті Красового Союзу для хову і збуту худоби при вул. Осолінських ч. 15. П. пов

Отсим простується оповістку Загаль. Зборів оголошену в „Новім Часі“ Ч. 55 з 24. с. м. Управа.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„МІЩАНСЬКОЇ СПІЛКИ“ кооперативи в Коломиї відбудуться в неділю дня 15. серпня 1924. о годині 3 ій по полудни в салі „Народного Дому“ в Коломиї з слідующим порядком дневним:

1. Відчитання і верифікованне протоколу з послідних Надзвичайних Загальних Зборів.
2. Звіт Управи з рахунків і діяльності за рік 1923.
3. Звіт Контрольної Комісії Надзираючої Ради і її внесення в справі: а) одобрення річного звіту з рахункових замкнень і білансу, б) уділення Управі абсолюторії, в) розділу чистого зиску за рік 1923.
4. Уділення абсолюторії Надзираючій Раді з діяльності за рік 1923.
5. Вибір цілої Надзираючої Ради.
6. Вибір цілої Управи і її заступників.
7. Зміни §§-ів 14. і 27. статута кооперативи.

8. Внесення і запити.

Як що в означеній годині не зійдеться відповідне число членів, відбудуться того самого дня в тім самім місци, з тім самім дневним порядком другі Звичайні Загальні Збори о годині 4-ій по полудни без огляду на число присутних членів.

Надзираюча Рада.

Заява

Щоби положити край сплетням зловних людей проте, немовби я був записаний на польський університет, заявляю отсим прилюдно, що я є студентом українського університету і ніколи не був і не є записаний на польський університет.

Зборів, дня 24. липня 1924,

Осип Маланчук, студ. прав.

Канд. IV. року філь. німецького університету мат-фїз прийме лекцію з усіх клас гімназ і семінаріальних найрадіше в горах. Зголошення до адміністрації Нового Часу.

ТОРГОВЕЦЬ, фаховець в машинах і рільничих знарядях, рівночасно бухгалтер, тепер на становищі головного бухгалтера і заступника управителя більшої фірми на Білоруси, змінить посаду: Референції поважні. Рефлектує на посаду управителя або ріанорядну, на провінції в Галичині або Волині. Ласкаві офертти просить ся слати на адресу „Новий Час“ під „Бухальтер“.

Панна з укінченим однорічним курсом торговельним пошукує посади. Зголошення до „Нов. Часу“ під К. И. 3—5

ПЛУГИ ЗАЛІЗНІ

з коліснями, типу САКА, на легку і середню землю, ваги 62 кг. по ціні 60 Зл.

доставляє

ЦЕНТРОСОЮЗ, СОЮЗ КООПЕРАТИВНИХ СОЮЗІВ

Кооператива з відповідальністю уділами у Львові, ул. Зіморевича ч. 20.

Передплата: В краю з поштовою пересідкою місячно 1 зол. 40 сотників — Чвертьрічно 4 зол. 20 с. (7 мід. 560 тис.) — Для всіх заграничних країв річно 4 ам. долари або їх рівновартість в інтій валюті — З Америки, Канади, Бразилії і пр. країв Нового Світа приймається тільки річнупередплату. — З Англії, Франції, Німеччини, Австрії, Чехословаччини і т. д. приймається найменше чвертьрічну передплату.

Гроші: З краю належить посилати поштовими переказами або чеками Почтової Каси Ощадности ч. 152.604. — Зі зазначення: „Для „Нового Часу“.

Оголошення: В рубриці оголошення: ціла сторінка коштує 70 зол., пів 38 зол., 1/4 — 20 зол., 1/8 частинна сторінки 12 зол. — МЕНЧІ і ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: Вірш одної аносової шпальти 1 мп. висоти — 5 сот. (сторінка має 6 шпальт анонс.). — ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: За одно слово або його місце 6 сот. — Всі оголошення в тексті 50% дорожчі. На першу сторінку оголошень не приймається. Належитість за оголошення належить складати з гори або сел-ас по оказавно доведового примірника.